

FÖLDRAJZI KÖZNEVEK SZÓFAJVÁLTÁSA ÉS NYELVI FUNKCIÓJÁNAK MEGVÁLTOZÁSA A NÉVBEN ELFOGLALT HELYÜK SZERINT

Márton Mátyás

Eötvös Loránd Tudományegyetem, Térképtudományi és Geoinformatikai Tanszék,
matyi@map.elte.hu

Összefoglalás

A szerző Fábíán Pál–Földi Ervin–Hőnyi Ede: A földrajzi nevek helyesírása (Akadémiai Kiadó, Bp., 1998) című munkájára építve vizsgálja Földi Ervin (szerk.): Magyarország földrajzinév-tára II., Pest megye – Budapest (Kartográfiai Vállalat, Bp., 1979) című kötete (elsősorban természeti képződményeit azonosító) földrajzi neveit.

Az elemzés azt mutatta ki, hogy a földrajzi köznevek egy csoportja a névben elfoglalt helyzete szerint működhet köznévként vagy ún. sajátos földrajzi jellegű jelzőként is. Az utóbbi esetben szép számmal találunk ún. hiányos földrajzi neveket (nincs köznévi utótagjuk). Ekkor az ún. sajátos földrajzi jellegű jelző funkciót felvett földrajzi köznévként tulajdonnevesül.

Abstract

The author of the paper examines the geographical names of natural objects in Pest County and in the capital, Budapest, listed in Földi, Ervin (szerk./ed.): Magyarország földrajzinév-tára II., Pest megye – Budapest. Kartográfiai Vállalat, Budapest, 1979 (Gazetteer of Hungary II, Pest County – Budapest. Cartographia). The analysis is based on the guidelines of Fábíán, Pál–Földi, Ervin – Hőnyi, Ede: A földrajzi nevek helyesírása. Akadémiai Kiadó, Budapest, 1998 (Orthography of geographic names. Academic Press).

The examination of the geographic names showed that a group of generic terms, according to their position in the geographic name, can act as a common noun or can act as what is called a special geographical attribute (adjective). In the latter case, there are a fair number of names that are called incomplete geographical names (they contain a specific term only), which means that the special geographical attribute becomes a proper noun (all geographic names are proper nouns).

Bevezetés

A Föld természetföldrajzi képződményeit azonosító magyar földrajzi neveink döntő többsége nyelvi szempontból két elemre osztható: Skandináv-hegység, Turáni-alföld, Arab-félsziget stb. (Természetszerűen igaz ez hazai földrajzi neveinkre is, pl. Zalai-dombság, Villányi-hegység, Velencei-tó).

Nyelvi szempontból az egyik – a név végén álló – névelem az ún. földrajzi köznévként vagy köznévi utótag, amely a képződmény jellegét hivatott meghatározni (pl. hegy, völgy, árok, patak, forrás). A földrajzi közneveket általában kötőjellel kapcsoljuk a név elején álló ún. megkülönböztető elemhez. Itt kell megjegyezni, hogy a köznévi részes hiányozhat is a névből. Nagy hegyeink, legfontosabb folyóink, tavaink közül számos ilyen: pl. Bükk, Bakony, Mecsek; Duna, Tisza, Dráva; Balaton, Fertő. Ilyenkor hiányos földrajzi névről beszélünk (MÁRTON, 1991, 1992). Hasonló példákat találhatunk a világ földrajzi nevei körében is: Alpok, Kárpátok, Himalája

(hegységek); Nílus, Tigris, Mississippi (folyók); Szicília, Kréta, Jáva (szigetek); stb. Ezekben az esetekben a köznévek (utótagnak) megfelelő földrajzi fogalom mind a beszélt, mind az írott nyelvben állhat ugyan a név után – *Duna* folyam, *Balaton* tó, *Bakony* hegység – segítve az értelmezést a kevésbé tájékozott olvasó számára, de mivel nem része a földrajzi névnek, kötőjel nélkül követi azt. Az ilyen egyelemű természetföldrajzi nevek egy része gyakran nem más, mint tulajdonnévvé vált földrajzi köznévként. Ismert magyar példák: *Fertő*, *Séd*, *Bükk* stb. Nyelvünkben azonban a név részeként ezek nem kapnak határozott névelőt, mint pl. az angolban: *The Gully*, ‘A Szurdok’, csupán a nagy kezdőbetű utal arra, hogy arról a bizonyos *Fertőről*, *Bükkről* vagy *Sédről* van szó a sok-sok *-fertő*, *-bükk* és *-séd* közül.

A földrajzi név első része az adott képződménycsoportba sorolható elemek közötti megkülönböztetést szolgálja, az azonos köznévvvel illetett képződmények között egyedivé téve az objektumot. Ennek megfelelően *megkülönböztető* vagy *egyed(ies)ítő névelem*nek hívjuk. Ez akár több tagból is állhat, pl. *Árboz-tói*-csatorna, *Bagoly-bükki*-völgy, *Egres-völgyi*-tároló. A megkülönböztető elemek között nagy számban fordulnak elő ún. földrajzi jellegű jelzők: *Alsó*-erdő, *Felső*-halom, *Külső*-szőlők, *Belső*-tó, *Hátulsó*-hegy, *Kis*-rét, *Görbe*-szék.

Az alábbi dolgozatban FÁBIÁN Pál – FÖLDI Ervin – HÖNYI Ede: *A földrajzi nevek helyesírása* (Akadémiai Kiadó, Bp., 1998) című munkájára építve vizsgálom tételesen FÖLDI Ervin (szerk.): *Magyarország földrajzinév-tára II., Pest megye – Budapest* (Kartográfiai Vállalat, Bp., 1979) című kötetének A–K betűs földrajzi neveit abból a célból, hogy megmutassam, hogy a földrajzi köznevek egy csoportja a névben elfoglalt helyzete szerint működhet köznévként vagy ún. sajátos földrajzi jellegű jelzőként is.

A földrajzi jellegű jelzők

A helyzetre (*alsó*, *felső*, *külső*, *belső*, *hátsó*, *elő*, *keleti*, *délkeleti* stb.), nagyságra (*nagy*, *öreg* = nagy, *kis* stb.), időre (*régi*, *ó*, *új* stb.), formára (*görbe*, *lapos*, *sima* stb.) utaló melléknevet földrajzi nevek előtagjaként használva *földrajzi jellegű jelző*nek nevezzük (FÁBIÁN, FÖLDI és ifj. HÖNYI, 1965: 7).

Mivel a földrajzi jellegű jelzők köre bővíthető a településnevekből vagy más földrajzi objektumot jelölő tulajdonnevekből képzett melléknevekkel is, ezért a korábban említetteket célszerűen *általános földrajzi jellegű jelző*nek nevezhetjük (MÁRTON, 1987, 1989). A földrajzi nevekben a már korábban kialakult és használt földrajzi nevek *-i* melléknévképzős, jelzői helyzetben lévő részét pedig *sajátos földrajzi jellegű jelző*nek mondhatjuk (pl. *Velence* > *velencei* > *Velencei*-tó; *Póka-hegy* > *Póka-hegyi* > *Póka-hegyi*-dűlő). FÁBIÁN P.– FÖLDI E.– HÖNYI E. 1998-ban közzétett munkájukban – talán nem akarván bővíteni a terminológiát – ez utóbbiakat is besorolják a földrajzi jellegű jelzők közé, kiegészítve a meghatározást a „helyre” vonatkozó melléknevekkel: „A helyzetre (*alsó*, *felső*, *külső*, *belső*, *hátsó*, *elő*, *keleti*, *délkeleti* stb.), helyre (*börzsönyi*, *hegyaljai*, *rohonci* stb.), nagyságra (*nagy*, *öreg* = nagy, *kis* stb.), időre (*régi*, *ó*, *új* stb.), formára (*görbe*, *lapos*, *sima* stb.) utaló melléknevet földrajzi nevek előtagjaként használva *földrajzi jellegű jelző*nek nevezzük” (FÁBIÁN, FÖLDI és HÖNYI, 1998: 17). Ugyanakkor külön is hangsúlyozzák, hogy „A földrajzi nevek *-i* képzős származékai is földrajzi jellegű

jelzők: *börzsönyi, hegyaljai, rohonci* stb.” (FÁBIÁN, FÖLDI és HÖNYI, 1998: 98), azonban itt is csak egyelemű példákat sorolnak!

A *sajátos földrajzi jellegű jelzők*nek azonban az előbb említetteken túl is van – mint látni fogjuk – másik, jelentős számú elemet felsorakoztató csoportja, amely a földrajzi köznevek közül szófajváltással vagy kettős szófaji tulajdonsággal kikerülő képzett melléknevek köre.

Általános földrajzi jellegű jelzők földrajzi neveinkben

Az általános földrajzi jellegű jelzők széles körben használtak mind hazai, természetes névadással kialakult, a települések földrajzi képződményeit (pl. hegy, völgy, patak) vagy kisebb-nagyobb területi egységeit (dűlők, rétek, almáskertek stb.) azonosító, gyakran a művelési ágra, a hasznosításra utaló földrajzi neveinkben, mind pedig az inkább mesterséges névadással létrejött vagy ilyen módon átértelmezett, tudományosabb, hazai és határainkon gyakran messze túl elhelyezkedő földrajzi képződményeket, egységeket jelölő, hierarchikus rendszert alkotó földrajzi neveinkben (domborzati, táj- és víznevek). Megfelelő vizsgálódás után a FÁBIÁN–FÖLDI–ifj. HÖNYI-féle 1965-ös meghatározásban szereplő példákat ki is egészíthetjük (*magas, alacsony* – nagyságra utaló, *sziklás* – formára utaló stb.), illetve új csoportokkal bővíthetjük (amilyenek pl. a színre: *fehér, fekete, vörös, sárga, zöld, kék*; a hőmérsékletre: *jeges, meleg, hideg*; termőképességre: *gyér, koplaló, sovány*; művelésre: *kegyetlen, nehéz*; tulajdonosra/használóra: *kántor, közös, pap, paraszt, tanító, zsellér*; vagy a kiterjedésre/alakra utalók: *hosszú, kerek*; stb.).

A földrajzi köznevek sajátos földrajzi jellegű jelző funkcióban és hiányos földrajzi névként

A földrajzi köznevek jelentésére utaló fogalomcsoportok FÁBIÁN, FÖLDI és HÖNYI szerint (1998) a következők: 1 – Víz, 2 – Domborzat, 3 – Terület, táj, 4 – Növény, 5 – Talaj, 6 – Tengerfenék-domborzat, 7 – Földtani képződmény, 8 – Parttagoltság. Az idézett munkában szereplő jegyzék mintegy 2500 ilyen ún. földrajzi köznevet tartalmaz.

E jegyzéket vizsgálva könnyen felismerhetjük, hogy a földrajzi köznevek csoportjába sorolt igen nagyszámú közfőnevünk egyben melléknévnévnek is tekinthető. Egy földrajzinév-gyűjtemény (mint amilyen pl. Magyarország földrajzinévtára II.) névvizsgálatának eredményeképpen pedig könnyen megállapíthatjuk, hogy az említett földrajzi köznevek földrajzi neveink megkülönböztető névelemeként sajátos földrajzi jellegű jelzőként is funkcionálhatnak! A csoport elemei közül azok, amelyek egyaránt tekinthetők közfőnevnek vagy melléknévnék is, attól függően, hogy a földrajzi néven belül hol helyezkednek el, más-más nyelvi funkciót töltenek be. A földrajzi név elején állva, megkülönböztető elemként sajátos földrajzi jellegű jelzőként, a név végén állva pedig földrajzi köznévként viselkednek. Ezek többnyire -s, -ás, -és, -ó képzővel létrehozott szavak.

Módszeresen átnézve, és kiválogatva a potenciálisan sajátos földrajzi jellegű jelzőként (is) működő szavakat a FÁBIÁN–FÖLDI–HÖNYI-féle (1998) munkában

felsorolt földrajzi köznevek közül, az alábbi eredményt kapjuk (a vizsgálatot itt is leszűkítettem az a és k kezdőbetűk meghatározta tartományra):

aládülő (3), aláeresztő (3), alájáró (3), almás (birs-, farkas-, vad-) (3), általjáró (3), aluljáró (3), amsós (3), aprós (3), árapasztó (1), árkos (2), árpás (3), árteres (1), aszaló (4), aszottas (1, 4),

baglyas/baglyos (3), barackos (3), BÁRÁNYOS, bárkás (3), bejáró (3), BÉKÁS, berekfás (3), berkes (3), berzsényes (3), BÍBICES, birkás (3), birsalmás (3), bivalyos (3), bodzás (3), bogaras (3), bogárzó (3), bojtortján(g)os (3), bokros (3), bolhás (3), bordás (3), borókás (3), borostyános (3), borsos (3), borsós (3), bozdás/bodzás (3), BOZÓTOS, BUCKÁS, bugyogó (1), búzás (4), buzgó (1), bükkös (3), bütykös (2),

ciglés (3), csalános/csanános/csollányos (3), CSALITOS, csepeles/csepelyes (3), csereklyés (3), cseres (3), csergő (1), cseresznyés (3), csigás (3), csikos (3), csipkés (3), csókás (3), csollányos/csalános/csanános (3), csonkás (3), csorgó/csurgó (1), csukás (1), csurgó (1),

darab (3), darvas (3), delelő (3), delectető (3), déllő (3), délő (3), deszszakút (1), dinnyés (3), diás/dió (3), diófás (3), disznós (vad-) (3), dobogó (2), dohányos (3), dögös (1),

ebes (3), egeres (3), eperjes (3), epres (3), ERDŐS, ereszkedő (2), eresztő (2, 3),

fácános (3), farkasalmás (4), fás (3), fektető (3), feljáró/följáró (3), fenyeres (3), fenyős/fenyves (3), fertés/fertős/förtés (1), forduló (3), följáró (3), förtés (1), fővényes (5), füvelő (3), füves (3), füzes (3), fűzfás (3),

galagonyás/gelegenyes (3), galambos (3), ganajos (3), gázló (1), gelegenyes (3), gesztenyes (3), GOMBÁS, gödrös (3), görbe (3),

gyalmos (1), gyalogjáró (3), gyékényes (3), gyér (3), gyümölcsös (3),

hagymás (3), hajagos/halyagos (2, 4), halas (1), halyagos (2, 4), hangyás (3), harasztos (3), harcsás (3), hársas (3), hársfás (3), határos (3), hattyas/hattyús (3), havas (2), hegyes (2), hollós (3), holt (1), homokos (5), horgas/horgos/horhó/horhos/hornyos (2),

ibolyás (3), IHAROS, ingó (3), irtás/irtvány/irtvány/ortás/ortvány/ritás (3), itató (1),

járandó (3), járó (3), jegenyés (3),

kacsás (1), KÁKÁS, káposztás (4), kapros (3), kaszáló (3), kaszálós (3), kavacsos/ /kavicsos (5), kecskés (3), kegyetlen (3), kelő (3), kerek (4), keresztüljáró (3), kesellős/ /keselyűs (3), kígyós (3), kijáró (3), kilátó (3), kocsordos (3), kolompéros (4), komlós (3), koplaló (3), KÓRÓS, KOSARAS, kökényes (3), kómorzsás (5), kőmosó (3), kőporos (5), körtélyes/körtés/körtélyes (3), kövecses (5), köves (tűz-) (5), közös (3), kukoricás (3), kutas (3), KUTYATEJES.

A nagybetűs szavak a vizsgált jegyzékben nem szerepelnek! Azok az alább elemzett Pest megyei kötet névvizsgálatából adódtak, rámutatva, hogy a földrajzi neveinkben ténylegesen előforduló közneveink számosabbak a jegyzékben szereplőknél. Érdemes azonban más mérvadó forrásokat is megvizsgálni, hogy vajon ott szerepelnek-e ezek a földrajziköznév-gyanús szavak? A BÁBA–NEMES-féle (2014) mű az alábbiakat tartalmazza: békás, bozótos, buckás, csalitos, gombás, iharos, kákás és kutyatejes. A FÖLDI-féle (é. n.) munkában megtalálhatjuk a bíbiceszt. A hiányzók közül: bárányos, erdős, kórós, kosaras az, amelyeket nem találtam a két idézett munkában se, azonban „rokonok” vannak a BÁBA–NEMES-féle (2014)

műben: bárángyep, erdőség, kosár, így csupán a kórós az amelyet nem sikerült felderíteni.

A földrajzi köznevek megkülönböztető elem funkciójában

Keressünk most *-s, -ás, -és, -ó* képzős példákat – mint megkülönböztető elemeket – *Magyarország földrajzinév-tára II.* Pest megyei kötetében, hogy állításunkat igazoljuk! Mivel a budapestiek külön jegyzékben szerepelnek, itt is külön sorolom fel azokat:

PEST MEGYE

Abronsos, e; Ágas-hegy, h.; Agyagos, te; Agyagos mente, te; Akasztó, te; Akasztó-domb, d; Akasztó-hegy, d; Akasztó-hegy, h; Angyalos, te; almás (Vad-), te; Arany-hegy

Baglyas, te; Baglyas-tető, h; Barackos, d; Báránys, te; Békás-patak, vf; Bíbices-rész, te; Bodzás, te; Bodzás-halmi-dűlő, te; Bodzás-völgy, vgy; Bogaras, ktr; Bogárhozó-tó, tó; Bogárhozó-tó, vt; Bokros, te; Bokros-hegy, d; Bolhás-dűlő, te; Borzas, te; Búbos-domb, d; Búbos-dűlő, te; Buckás-erdő, e; Búzás, te; Búdös-ér, vf; Búdös-kút, f, te; Búdös-lápos, tó; Búdös-rét, te; Búdös-tó-hegy, d; Bükkös, e; Bükkös-árok, vgy; Bükkös-forrás, f; Bükkös-hegy, d; Bükkös-kút, f; Bükkös-patak, vf,

Cédulás, te; Cédulás-szőlők, te; [Cicka és] Csigás-kút, te; Cifra-kert, te; Cigány-rét, te; Cigány-szék, te; Cigány-széki-csatorna, csat; Cigány-széki-tároló, vt; Cirkos-hegy, d [cirok];

Csereklyés, te; Cseres-bérc, h; Cseres-lapos, te; Cseres-tető, h; Cseresznyés, d; Cseresznyés, te; Cseresznyés-árok, vgy; Cseresznyés-erdő, e; Cseresznyés-hegy, d; Cseresznyés-völgy, vgy; Csere-víz, te; Csikos, te; Csikos-ér, vf; Csikos-tó, tó; Csipkés-dűlő, te; Csipkés-tető, d; Csipkés-völgy, vgy; Csizmás, mo; Csizmás-tó, te; Csizmás-tó, tó; Csókás-erdő, e; Csonka-dűlő, te; Csonkás, e; Csonkás, te; Csonkás-dűlő, te; Csonkás-hegy, d; Csontos-part, te; Csóványos, h; Csukás-ér, csat; Csúnya, e; Csurgó, te;

Darabos-hegy, h; Dézsmás-szőlők, te; Delelő, te; Deres-dűlő, te; Deszkásürbő, ktr; Dinnyéshalom, ktr; Diófás, te; Diós-hegy, d; Diós-telek, vgy; Diós-völgy, vgy; Disznós-hegy, d; Disznós-rét, te; Dobogó, te; Dobos-dűlő, te; Dobos-hegy, d; Dohányos-ér, vf; Dolláros-rét, te; Drága-hegy, d;

Egeresek, te; Égeres-legelő, te; Égett-vágás, te; Egres, te; Égres alja, te; Egres-patak, vf; Egres-völgyi-tároló, vt; Éhes-hegy, d; Ezüst-hegy, d, h;

Fácános, te; Fácános-dűlő, te; Fazekas-hegy, d; Fehér-árok, vgy; Fehér-berek, e; Fehér-forrás, f; Fehér-hegy, d; Fehér-tó, mo; Fehér-tó, tó; Fehér út, k; Fejes-tető, d; Fejzses-földek, te; Fekete, te; Fekete-berek, te; Fekete-erdei-szőlő, te; Fekete-halom, d; Fekete-halom, te; Fekete-hegy, d, e, h; Fekete-hegyek, h; Fekete-kút, f; Fekete-réti-dűlő, te; Feneketlen-tó, tó; Fenyves-bérc, d; Fenyves-hegy, d; Fenyvesi-dűlő, te; Fertő, te; Fertő-hát, te; Forró-dűlő, te; Forrói-oldal, te; Furkó-hegy, d; Füvelő, btr; Fűzes-ér, vf; Fűzes-erdő, e; Fűzes-patak, vf;

Gajdos-árok, vgy; Galambospusztá, te; Gazos, te; Gereblyés-hegy, h; Gólyás-lapos, te; Gólyás-tető, e; Golyófogó-völgy, vgy; Golyvás-forrás, f; Gombás-patak, vf; Görbe-dűlő, te; Görbe-ér, te; Görbe-hajtás, e; Görbe-hegy, d; Görbe-szék, te; Gubás-dűlő, te;

Gyakor-dió, te; Gyertyános, d, e; Gyertyánosi-vízfolyás, vf;

Halas (18.)-csatorna, csat; Halas-tó, tó; Halom-határdűlő, te; Halomi-dűlő, te; Halyagos, h; Hangyás-bérc, h; Hangyás-oldal, e; Hantos, te; Hányási-Ó-hegy, d;

Harmadik-dűlő, te; Harmadik-nyomás, te; Hármashegy, d; Harminc-hányás, e; Hársas, e; Hátsó-hegyek, te; Hátulsó-hegy, d; Havaskert, btr; Hegyes-domb, d; Hegyes-halom, d; Hegyes-hegy, d, h; Hegyes-tető, h; Herésdűlő, ktr; Hétvályús-forrás, f; Hideg-hegy, h; Hideg-kút, f; Hideglyuk, bg, tt; Hideg-völgy, vgy; Hollós-oldal, d; Homokos-dűlő, te; Horgasér, ktr; Hosszú, te; Hosszú-árok, vgy; Hosszú-árok-völgy, vgy; Hosszú-bérc, d, h; Hosszú-berek, d; Hosszú-dűlő, te; Hosszú-földek, te; Hosszú-földek alja, te; Hosszú-földi-erdő, e; Hosszú-hajtás, d; Hosszú-hajtás-völgy, vgy; Hosszú-hát, d, te; Hosszú-hegy, h; Hosszú-homok, te; Hosszú-lapos, te; Hosszú-mezsgye, te; Hosszú nyiladék, kö; Hosszú-völgyi-patak, vf; Huszár-földek,

Iharos, d; Irtási-szőlők, te; Irtás-part, te; Irtvány, d, te; Irtványok, te;

Jegyenystanya, ktr; Jegyző kertje, te; Jobbágyföldek, te; Juharos, d, te; Juharos-tető, te;

Kácsás-sziget, sz; Kácsás-tó, mo; Kácsás-tói-Hosszú, te; Kákás, te; Kákástódűlő, ktr; Kalapos-hegy, d; Kanász-berek, te; Kántor-földek, te; Káposztásdűlő, ktr; Káposztáskertek, te; Kapzsi-szőlő, te; Kaszáló, te; Kavicsos-dűlő, te; Kavicsos-tó, tó; Kecskés-völgy, vgy; Kék-kúti-völgy, vgy; Kelő-dűlő, te; Kenderes, te; Kenderesek, te; Kenderesek dűlője, te; Kengyeles, mo; Kengyelesi-csatorna, csat; Kerek-domb, d; Kerek-hegy, d, h; Kerek-parti-dűlő, te; Kerek-szék, te; Kerek-tói-árok, vf; Kerekzátónysziget, btr; Kígyós-csatorna, csat; Kígyós-patak, vf; Kígyós-tó, te; Kórós, te; Kosaras-domb, d; Kökényesimajor, ktr; Körmös-hegy, te; Körtélyes-dűlő, te; Körtvélyes, e, te; Kövecses-hegy, d, te; Köves, te; Köves-bérc, d; Köves-földek, te; Köves-hegy, d; Köves-mező, e; Közös-legelő, te; Kukoricások, te; Kutyatejes-csatorna, csat;

BUDAPEST

Agyagos-dűlő, te; Diós-árok, vgy; Ezüst-hegy, d; Fazekas-hegy, d [ahol fazekat találtak]; Fekete-fej, d; Felső-halom, d; Feneketlen-tó, tó; Gazdag-rét, te; Hosszú-föld, te; Hosszú-rét, te; Irhás-árok, vgy; Kavicsos-tó, tó;

[A felsorolásban alkalmazott kategóriarövidítések: csat = csatorna; d = domb (400 m-es magasságig); e = erdő; f = forrás; h = hegy, csúcs, tető (400 m-nél magasabb); ktr = külterületi településrész; mo = mocsár; te = terület (egyéb kategóriába nem sorolható részletek, pl. dűlő, rét, sík terület stb); tó = tó; vf = vízfolyás; vgy = völgy.]

Meglepő módon ezek számottevő része hiányos földrajzi névként jelenik meg (azaz nincs földrajzi köznévi utótagja), mint a Baglyas, Bükkös, Ceresznyés, Csíkos, Egres, Fácános, Köves stb. Ezekben az esetekben a köznévi tulajdonnevesül. (A hiányos földrajzi név is tulajdonnév!) Azonban szép számmal fordulnak elő a várt jelzői funkciójú melléknévi formák is, mint pl. Baglyas-tető, Bükkös-árok, Ceresznyés-erdő, Csíkos-tó, Egres-patak, Fácános-dűlő, Köves-bérc.

Irodalomjegyzék

BÁBA, B. és NEMES, M., 2014. *Magyar földrajzi köznevek tára*. Debrecen: Debreceni Egyetemi Kiadó.

FÁBIÁN, P., FÖLDI, E. és HÖNYI, E., 1965. *A földrajzi nevek és megjelölések írásának szabályai*. Budapest: Akadémiai Kiadó.

FÁBIÁN, P., FÖLDI, E. és HÖNYI, E., 1998. *A földrajzi nevek helyesírása*. Budapest: Akadémiai Kiadó.

- FÖLDI, E. (szerk.), 1979. *Magyarország földrajzinév-tára II., Pest megye – Budapest*. Budapest: Kartográfiai Vállalat.
- FÖLDI, E., é. n. Földrajzi köznevek értelmező szótára. Budapest: Kézirat.
- MÁRTON, M., 1987. Az óceán- és tengerfenék képződményeinek földrajzinév-tára. *Geodézia és Kartográfia*, 39: 1, pp. 39–43. Budapest.
- MÁRTON, M., 1989. Tengerfenék-képződmények földrajzinév-tára. In: BALOGH, L. – ÖRDÖGH, F. (szerk.) *Névtudomány és Művelődéstörténet*. Zalaegerszeg: Zalaegerszeg Város Tanácsa VB Művelődési Osztálya, pp. 139–143.
- MÁRTON, M., 1991. Tengervízzel fedett felszínek ábrázolása kisméretarányú térképeken. *Kandidátusi értekezés*. Budapest.
- MÁRTON, M., 1992. A magyar tengerfenék-domborzati nevek megalkotásáról. *Névtani Értesítő* 14. pp. 84–116. Budapest.

